

Οἱ λύκοι τῶν αἰθουσῶν

Μ' ΑΡΕΣΕΙ

Μοῦ ἀρέσει νὰ κυττάζω τὸν ἀφρὸ
π' ἀφίνει κάθε κύμα σὰν πεθαίνει
κι' ἀνάμεσα ἀπ' τὸ σάβανο αὐτὸ
τῇ θάλασσα νὰ βλέπ' ἀγριεμένη.

Μοῦ ἀρέσει νὰ ἀκούω τὸ κύμα
ποῦ σβύνεται ἀργὰ σὰ στενάγμος
καὶ λὲς πῶς εἶν' ἡ ἄμμος μνῆμα
κι' εἶναι τὸ κύμα ὁ δόλιο-νεκρός.

Νομίζω τότε, μέσα στὴ βοή
στὸ κύμα, στὰ κατάπολα νερά του,
σὰν σὲ κενθρέφτη μὲ θαμπὸ γυαλί
πῶς βλέπω τὴν εἰκόνα τοῦ θανάτου.

POZA N. IOANNOY

* ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΓΕΜΕΝΗ ΛΥΡΑ *

ΑΚΑΡΔΗ

Σὲ λέει ὁ κόσμος ἄκαρδη
καὶ εἶπα· «Δὲν εἶνε ἀλήθεια,
»για' ἔχει δλόχρυσι καρδιά
»... ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ στήθεια...»

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Στ' ἀφροπλασμένα στήθη σου
φορεῖς στραυρὸ καὶ καμαρώνεις,
μὰ σὺ δὲν εἶσαι Χριστιανή,
ἀφοῦ αἰώνια μὲ σταυρώνεις!

ΔΟΓΗΣ

❖ ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ ❖

Ίωβιλαΐον Σοπενχάουερ.

Οἱ Γερμανοὶ παρέλειψαν νὰ ἐορτάσουν τὴν πεν-
τηκονταετηρίδα τοῦ Σοπενχάουερ, τοῦ μεγάλου πεσι-
μιστοῦ. Αἱ κρίσεις τοῦ φιλοσόφου περὶ τῶν συμπα-
τριωτῶν του δὲν ἦσαν πολὺ κολακευτικά, καὶ ἐκεῖ
πρέπει ν' ἀναζητηθῇ ἡ αἰτία τῆς λήθης.

Ἴδου μερικὰ δείγματα :

«Προβλέπων τὸν θάνατόν μου, ὁμολογῶ ὅτι περι-
φρονῶ τὸ Γερμανικὸν ἔθνος, ἔνεκα τῆς ἀπείρου βλα-
κειας του».

Καὶ ἄλλο : «Κατηγοροῦν τοὺς Γερμανοὺς ὅτι μι-
μοῦνται πότε τοὺς Γάλλους, πότε τοὺς Ἕγγλους· μὰ
ἀκριβῶς αὐτὸ εἶνε τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχουν νὰ κά-
μουν. Ἄν περιορισθοῦν εἰς τὰς ἰδικὰς των δυνάμεις,
δὲν ἔχουν τίποτε λογικὸν νὰ προσφέρουν.»

— Καὶ μία κρίσις του περὶ τῶν Γάλλων : «Αἱ
ἄλλαι ἡπειροὶ ἔχουν μαίμουδες· ἡ Εὐρώπη ἔχει
Γάλλους».

*

Τὰ ἔργα τοῦ Ρέμπραντ.

Πρὸ πενήντα ἐτῶν ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶχε κανέν
ἔργον τοῦ Ρέμπραντ· μόλις κατὰ τὸ 1860 φθάνουν
ἐκεῖ δύο ἔργα, ἀποδιδόμενα εἰς τὸν Ὀλλανδὸν ζω-
γράφον, ἀνευ ὅμως ἐγγνήσεως περὶ τῆς γνησιότητος
αὐτῶν. Τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, παριστάνον τὴν Δανάην μὲ
τὴν χρυσὴν βροχήν, ἠγοράσθη παρὰ τινος Βρούκε
κατὰ τινα δημοπρασίαν ἐν Παρισίοις καὶ ἐδώγηθ' εἰς
τὸ Μουσεῖον τῆς Βοστώνης. Τὸ ἄλλο, μία προσωπο-
γραφία ἀνδρός, ἐδορήθη ὑπὸ τοῦ Θωμ. Μπραῦαν εἰς
τὴν Ἱστορικὴν Ἑταιρίαν τῆς Ν. Ὑόρκης. Πολὺ ἀρ-